

ЖЕЉКО ХУБАЧ, драмски писац, драматург

Рођен је у Тузли, 1967. године, а одрастао у Зеници и Лесковцу. Као инжењер електротехнике и апсолвент београдског Природно-математичког факултета, уписао је Факултет драмских уметности у Београду, где је дипломирао 1996. на одсеку Драматургија. Његови драмски комади су до сада 51 пут премијерно изведени у професионалним позориштима у Србији (Београд, Нови Сад, Ниш, Лесковац, Шабац, Ужице, Крушевац, Зрењанин, Кикинда, Косовска Митровица, Зајечар, Врање, Лазаревац), у Бугарској (Пловдив, Видин и Крџали), Хрватској (Загреб), Босни и Херцеговини (Зеница, Сарајево), Јапану (Токио) Руској Федерацији (Новоросијск) и репризирани више од 1000 пута.

Представе рађене по његовим драмама биле су у селекцији више од 50 домаћих и иностраних позоришних фестивала (Стеријино позорје у Новом Саду, Фестивал „Нова драма“ у Санкт Петербургу – програм младих европских аутора, Фестивал БиХ драме у Зеници, Фестивал луткарских казалишта у Ријеци, Дани комедије у

Јагодини, ЈоакимФест у Крагујевцу, Фестивал позоришта/казалишта БиХ Брчко, Фестивал професионалних позоришта Војводине, Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“, Међународни позоришни фестивал за дјецу у Котору, Међународни луткарски фестивал „Златна искра“ у Крагујевцу, Фестивал позоришта за децу „Позориште звездариште“, Фестивал позоришних представа за децу „Фестић“, Сусрети луткарских позоришта Србије, Фестивал малих форми, Фестивал праизведби, Нушићеви дани и др.) и освојиле су више од 70 награда. Представе рађене по његовим адаптацијама такође су учествовале и освајале награде на значајним фестивалима, међу којима су Град-театар Будва, Сплитско лето, Фестивал камерног театра „Ристо Шишков“ у Струмици, Фестивал црногорског театра, Интернационални театарски фестивал у Пекингу и др.

За драмске текстове Жељко Хубач је награђиван 11 пута у земљи и иностранству (Награда за најбољи драмски текст на Фестивалу професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ 1994, Награда „Бранислав Нушић“ Удружења драмских писаца Србије 1996. и 1998, Награда за најбољи текст на Фестивалу луткарских позоришта Србије 2002, Награда за најбољи комедиографски текст на Данима комедије 2004, Награда за најбољи савремени драмски текст на Сусретима позоришта/казалишта БиХ 2010, Награда за најбољи текст на Фестивалу представа за децу и младе професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“ и др). Добитник је Награде Народног позоришта у Београду за уметнички и радни допринос 2010. и Октобарске награде града Лесковца 2016. године.

Драме су му превођене на енглески, немачки, руски, бугарски, пољски и јапански језик. У издању КИЗ Алтере и Шабачког позоришта објавио је књигу драма Бизарно 2012. године. У издању Позоришта Тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ из Зајечара објавио је књигу *Драме за децу* 2021. године.

Као драматург је радио у значајним театрима у Србији и региону. Професионално се бави и позоришном режијом.

Аутор је већег броја реализованих телевизијских емисија, четири игране серије, једне ТВ драме и једног дугометражног играног филма.

Писао је позоришну критику за дневни лист „Данас“. Објављивао је театролошке есеје у домаћим и иностраним часописима. Члан је српских секција ИАТЦ-а (Међународног удружења позоришних критичара и театролога) и ИТИ-а (Међународног театарског института). Дугогодишњи је новинар и колумниста, оснивач „Позоришних новина“ чији је главни уредник био од 2008. до 2018. године. Члан је НУНС-а.

Писао је позоришну критику за дневни лист „Данас“. Објављивао је театролошке есеје у домаћим и иностраним часописима. Члан је српских секција ИАТЦ-а (Међународног удружења позоришних критичара и театролога) и ИТИ-а (Међународног театарског института). Дугогодишњи је новинар и колумниста, оснивач „Позоришних новина“ чији је главни уредник био од 2008. до 2018. године. Члан је НУНС-а.

Изведени драмски текстови: *Ближи небу* (игран и као *Осамдесетдевета*), *Ближи ватри*, *Ближи земљи*, *Копље* (по мотивима романа *Доротеј* Добрила Ненадића), *'Ајдуци су опет међу нама* (игран и као *Кланац* и као *Било једном на Балкану*), *Отмица и вазнесење Јулијане К* (игран и као *Комшије су криве* и као *Ратко и Јулијана*), *Косовска...*, *Бизарно*, *Петар* (коаутор са Катаринином Николић), *Берлински зид*, *Чучук Стана* (*Српкиња и Гркиња*), *Краљ Твртко* (по роману *Летопис Краља Твртка* Јасмина Имамовића).

Драме за децу: *Мала сирена*, *Лепотица и звер*, *Царево ново одело у земљи чуда*, *Чаробна свирала вилењака Милана*, *Успавана лепотица*, *Размажени принц* (игран као *Зачарано краљевство* и *Принц неваљалац*), *Дечак и месец*.

Неизведени драмски текстови: *Судија* (драматизација истоименог романа Вука Драшковића), *Војвођанска елегија* (драматизација романа Ђорђа Балашевића *Три послератна друга*), *Сећања* (монодрама), *Сањао сам да сам се пробудио*.

ДУШАНКА СТОЈАНОВИЋ ГЛИД, глумица

Рођена 26. априла 1965. године у Београду. Дипломирала глуму на Факултету драмских уметности у Београду у класи професора Владимира Јевтовића. Стална чланица Народног позоришта у Београду од 1990. године.

У **Народном позоришту остварила је улоге** (избор): Милева Ајнштајн (*Госпођа Ајнштајн*), Ђура (*Балкански шпијун*), Иконија (*Чудо у Шаргану*), Мајка Храброст (*Мајка Храброст и њена деца*), Весела Јовановић (*Огвожђена*), Арсионоја (*Мизантроп*), Леди Брекнел (*Важно је звати се Ернест*), Стела (*Живот је сан*), Дуњаша (*Вишињик*), Савета (*Избирачица*), Хелена, Ифигенија Танталовић (*Сократов тестамент*), Атина (*Тројанке*), Марија Антоновна (*Ревизор*), Вила (*Сан летње ноћи*), Кућевна (*Код куће/Кабул*), Соја (*Госпођа министарка*), Грофица Алмавива (*Фигарова женидба и развод*). Значајне улоге остварила је и у другим позориштима (избор): **Југословенском драмском**

позоришту у представама *Буђење пролећа* – Хана, *Пер Гинт* – Ингрид; **Битеф театру**: *Просјачка опера* – Луси, *Црта* – Алманда; **Атељеу 212**: *Свако* – Анастасија, *Рањени орао* – Мир Јам, *Бог масакра* – Вероник Улије, *Улога моје породице у светској револуцији* – Тетка; **Звездара тетару** *Лаки комад* – Сека; **Београдском драмском позоришту** *Ћеиф* – Есма ...

Улоге на филму и телевизији (избор): *Кроз прашуме Јужне Америке* – Милена, *Отворена врата* – Дада Војканова, *Горе доле* – Нешка Катић Петровић, *Црни Груја и камен мудрости* – Баба Видана, *Тегла пуна ваздуха* – Рада, *Мој рођак са села* – Соња, *Неко ме ипак чека* – Дара ...

Добитница је бројних награда и признања: Статуета „Туран“ за улогу Секе у представи *Лаки комад*, 1995; Награда града Београда за позоришно стваралаштво, 2008; Стеријина награда на Стеријиним позорју 2008; Награда за најбољу женску улогу на 7. Фестивалу босанскохерцеговачке драме у Зеници 2008; Награда „Татјана Лукјанова“ за 2007. годину; Награда на фестивалу Малих сцена у Ријеци; Награда „Зоран Радмиловић“ на 17. позоришним данима у Зајечару; Награда на 13. глумачким свечаностима „Миливоје Живановић“ у Пожаревцу; Награда на „Нушићевим данима“ у Смедереву; Награда „Давид Штрбац“ на Театар фесту „Петар Кочић“ у Бањалуци; Награда за најбоље глумачко остварење на Јоаким Интер Фесту у Крагујевцу; Награда „Милош Жутић“ за најбоље глумачко остварење у професионалним позориштима од 30. јуна 2009. до 30. јуна 2010. године за лик Кућевне у представи *Код куће/Кабул*; Награда Народног позоришта за најбоље индивидуално премијерно уметничко остварење у оквиру репертоара Народног позоришта у сезони 2011/2012 (за улоге: Варваре Петровне, у представи *Зли дуси*, Леди Брекнел у представи *Важно је звати се Ернест* и Арсиноје у представи *Мизантроп*); Награда Народног позоришта за врхунско уметничко остварење, односно за изузетно значајан уметнички допринос у сезони 2013/2014 (за насловну улогу у представи *Мајка Храброст и њена деца*); Награда Народног позоришта за најбоља индивидуална премијерна уметничка остварења у оквиру репертоара Народног позоришта (2017); Јавна Похвала за резултате у раду од изузетног и посебног значаја за успешну активност Народног позоришта у Београду за сезоне 2017/2018 и 2018/2019; Печат Народног позоришта, који се по одлуци управника, додељује поводом посебног доприноса животу и раду Народног позоришта (2022).

ЕМИР СПАХИЋ, глумац

Рођен је 1981. године у Добоју. Дипломирао глуму на Академији драмских умјетности у Тузли, 2007. године у класи проф. Емира Хаџихафизбеговића. Своју професионалну каријеру започео је исте године када је дипломирао, поставши чланом ансамбла Ј. У. Народно позориште у Мостару.

Остварио ангажмане у Театру Кабаре Тузла, Мостарском Театру Младих, Народно позоришту Тузла, Хрватском народном казалишту Мостар кроз улоге у представама: *Собосликар*, *Дервиш и смрт*, *Кулин*, *Мостарска дјелидба*, *Ђелава пјевачица*, *Вуклодаци у Глухој Буковици*, *Није човек ко не умре*, *Атлантида*, *Концерт за птицу ругалицу*, *Балканске мушке*, *Посљедња љубав Хасана Каимије*, *Живот у смрти*, *Chik Lit*, *Шта ћемо сад?*, *Сан Љетње ноћи*, *Одумирање међеда*, *Хотел Плаза*, *Мртве рибе пливају на леђима*, *Не играј*

на Енглезе, *Бог покоља*, *Анђели Бабилона*, *То*, *Хузур*, *Nowo normalno show*, *Херој нације*, *Елинг*, *Збогом*, *Калифорнијо!*.

Остварио улоге на телевизији и филму (*QUO VADIS AIDA*, *Послије кише*, *Соња и бик*, *Zone of separation*).

Поред глумачких остварења, на сцени матичне куће режирао представе *Собосликар* и *Не играј на Енглезе*.

Од 2018. до 2022. године, обављао је функцију умјетничког директора и руководиоца сектора Дrame у ЈУ Народно позориште у Мостару активно суделујући у креирању репертоара, организацији изведби те координацији уметничких задатака.

Селектор 17. и 18. Међународног фестивала комедије „Мостарска лиска“.

Од 2022. године обавља функцију директора Јавне установе Народно позориште у Мостару.